

reportage



● **Text:**
Enikö
Koch



● **Foto:**
Hanna
Modigh

Världsmästaren får

Flipper är hans passion – poker hans jobb. Jorian Engelbrektsson blev nyligen både världsmästare och svensk mästare i flipper. Följ med på en spelomgång på Heron city.

Jorian Engelbrektsson står framför en lång rad färgstarkt blinkande flipperspel. Efter en stunds eftertanke väljer han Demolition man med Stallone.

– Det har ett skönt flow om man träffar rätt, säger han det visar sig snart att även spelet gillar honom.

Efter några minuter dånar den flimrande maskinen: "Jackpot, jackpot". Världsmästarens fötter rör sig, ibland står han på ett ben och böjer sig fram. Utan att verka för dominant daskar han till spelets sida ibland för att få kulan på rätt spår. Inövad skicklighet resulterar i så många extra kuler att han kan spela i evigheters evighet för tio kronor.

– Jag är inte så trevlig när jag spelar, säger Jorian och låter ett hastigt leende bryta den koncentrerade minen.

På en avskild servering berättar han en stund senare att han slog rekord på alla maskiner i sin gamla hemstad, Falun. Till slut fick ägarna nollställa spelen så att de andra också skulle kunna få frispel.

– Man är inte en så lönsam kund, säger han, ler finurligt och suger i sig lite hallonmilkshake.

– Jag började tidigare än de flesta andra. För att bli riktigt bra måste man också tycka att det är kul.

I Falun bodde familjen Engelbrektsson granne med en biljardhall. Jorian och ägarens jämnåriga son blev goda vänner och testade att spela flipper redan vid 4–5-årsåldern.

När Jorian gick i sexan fick fritidsgården ett spel och han började öva mer och mer. Vid 16 års ålder vann han en lokal tävling där priset var ett flipperspel. Det hade han hemma i flera år och tränade mycket på.

Sedan minskade spelandet under några år, men tack vare internet hittade han fram till sin klubb och till SM i Stockholm 2003.

– Jag blev överlycklig när jag såg att andra delade mitt intresse. Det var delvis för att kunna spela flipper som jag flyttade till Stockholm.

Tre år efter flytten är Jorian Engelbrektsson världsmästare. Det var tredje gången

han deltog i VM i USA – de två första åren slogs han ut i semifinal. I år lyckades han som första icke-amerikan kamma hem den ärofyllda titeln.

– Det är klart det är kul att hinna först. Jag har börjat gilla att tävla.

I klubben Stockholm Pinball är 25-åringen bland de yngre. De flesta är män från hans ålder upp mot 50 år, "många dataintresserade", och så några duktiga tjejer. Klubben har cirka 200 aktiva medlemmar och tävlingar arrangeras bland annat i lokaler i Midsommarkransen på helgerna.

Efter att ha bott i andra hand fick Jorian nyligen ett eget kontrakt i Enskede gård. Med hänsyn till grannarna har han inga spel hemma utan åker iväg några gånger i veckan – gärna till Söders Hjärta på torsdagar – för att träna.

– Det känns som man är sista generationen. Arkadhallar är på väg att dö ut. Flipparna övergår till att bli samlarobjekt när folk inte längre spelar på lokal.

Jorian Engelbrektsson fingrar lite på sitt sugrör när frågan om hans övriga spelintressen kommer upp. Han är professionell i en ifrågasatt bransch, nätpoker.

– Jag har inte spelat så mycket sedan jag kom hem från USA, men det går ganska bra, säger han och tillägger att han får hitta på något annat om det inte längre fungerar att försörja sig.

I övrigt kan Jorians spellista göras lång. Under åren har spel som Nintendo, Monopol, Finans och Chicago, vid köksbordet med familjen, varit favoriterna. Men flippern är något alldeles eget.

– Det är mer fysiskt på något sätt, säger han fundersamt och skrattar sedan till vid nästa tanke:

– Jag har väl lite bollkänsla trots allt – i alla fall i händerna.

För att bli bra krävs god regelkänedom och förståelse för hur spelen fungerar. Jorian tycker det är roligt att testa nya spel och klura ut hur de fungerar. Men sedan finns de där gamla favoriterna.

Att spela Demolition Man till rekordnivå tar cirka en kvart. Flickvännen Anna, som har befunnit sig på annat håll i Heron city, dyker upp. Hon brukar spela ibland, men



Jorian Engelbrektsson försvinner in i spelet. "Så länge jag ser sammanbiten ut går det bra. Jag vill gärna



"Det känns som man är sista generationen. Arkadhallar är på väg att dö ut."

JORIAN ENGELBREKTSSON



Jorian använder kortnamnet "Joe" i flippervärlden. Här när han rekordpoäng på spelet Demolition man.



Ett av favoritspelen. Jorian gillar den öppna ytan på planen och multibollarna.

bara på skoj och ser i stället stolt på sin pojkvän.

– Jag blev ändå överraskad när han vann VM. Han har haft lite svårt att hålla nerverna i styr. När han bara står och spelar och är avslappnad är han hur bra som helst.

Jorian släpper ner den sista kulan. Han

skulle kunna spela tre fyra timmar i sträck om han fick vara i fred. Men nu ska han och Anna hitta tapeter till den nya lägenheten. Han lämnar över spelet till oss amatör-mässiga åskådare:

– Det finns frispel här nu. Någon som vill prova?